

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XVII. Bis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

de *Aerar public.* c. 2. p. 28. Bodin. lib. 5. de *Republica*, c. 5. Solent igitur Imperatores & Reges primores Regni sui honorare, dum eos caput cooperire jubent, Cognatos, amicos, fratres suos vocant, & volunt ut à subditis honorentur. Perez. Cod. ut dign. ord. serv. n. 19. seqq.

II.

Benevolum Judicem habere bonum est. Jac. *Myer in hist. process. jur. part. 1. c. 2. obs. 2. num. 1.*

III.

Sæpe, quod ex voluntate & benevolentia cooperat, in necessitatem cadit, licet de jure nec princeps nec privatus ullum jus acquirat, ex actu, qui à mera voluntate procedit. Ita ex præstationibus subditorum domino factis consuetudo inducitur & illa præscriptione firmantur immemorialis. vid. Perez. Cod. de auro coronar. n. 6. 7. 8.

CAP. XIII. De Benignitate, Benigno, Rigore juris, Severitate.

Axioma I.

Benignitas merito laudanda. l. si ventri 24. §. 3. ibi: potest benigne dici. ff. de priv. cred. Unde i. quod benigne datum cum fraude revocari non debet. l. 62. de Ed. Ed. 2. in legum dubia interpretatione benignior semper, id est, juris rigore prætermisso, ut ait gl. in l. si statum liber 6. ff. de stat. lib. est sequenda l. proximè 3. circa med. ff. de his quæ in testam. l. si fuerit 10. §. 1. de Reb. dub. Ratio quia benignitas æquitati tribuitur, sicut ratio juri l. nulla 25. de leg. & 3. in pronunciando etiam benignitatis ratio rigori juris est præferenda. l. si tibi pecuniam 20. in fin. ff. si cert. pet. l. si tibi 25. de donat. Unde est quod benignitatem condemnationi inferenda. Fulv. Pac. lib. 2. de probat. cap. 44. num. 37. censet, meliusque esse nocentem absolvere quam innocentem condemnare JCrus in l. 5. ff. de pen. statuat. l. Adrianus 47. ff. de Obl. & Act. l. inter 38. de re jud. Alciat. 3. præsumt. 44.

II.

In benignitate & severitate æquitas consistit pro facti sc. circumstantiis Decian. in l. fugitivi 5. num. 94. C. de serv. fugit. Jason. in l. et si legibus. num. 4. C. si contra jus vel util. pub. de qua relata tractat Benckend. ad l. 1. p. 4. membr. 4. limit. a. per tot. ff. de R. I. & Ant. Mar. Corat. d. cas. 32. per tot. Jac. *Myer in hist. proc. jur. part. 1. c. 2. obs. 4. n. ult.*

CAP. XIV. De Bestiis.

Axioma I.

Bestiis nihil inest virtutis. Conan. Comment. jur. civil. lib. 1. c. 6. n. 1. hinc cum bestiis certare infamia notatur: Provincia tamen noxias occidere licet l. 1. §. 6. de postuland. vid. Perez. Cod. de Venat. Ferar. n. 1. 6.

II.

Bestiæ caveis incluse principique transmissæ non plus quam septem diebus intra singulas civitates reineri possunt, tum ob periculum evasione, tum ob sumtus qui ad eorum alimoniam ex publico suppeditari debent. l. 1. un. C. de Venat. Ferar. ibique Perez. n. 16. seq.

CAP. XV.

De Bibulis: Ebrietate.

Axioma I.

Bibuli sunt immemores legum. gloss. in l. fin. verb. querere. Cod. in quibus causis, in integr. ubi tamen Platea nimis insolenter Imperatori Justiniano temulentiam tribuit, cum ipse leges melius componere ignorat.

II.

Bibacior quo quis, eo malitiosior, sicut etiam aleator, quo doctior eo nequior. Sarisbon. lib. 8. de nug. cur. cap. 6. quo magis dolendi sunt illi qui ex bibacitate gloriam querunt: quos falsè perstringit Carpi. in præf. crim. p. 3. quæst. 146. num. 12. & seqq. ubi & illam quæstionem, An & quatenus ebrietas in delictis excuset, declarat.

CAP. XVI.

Biennium.

Axioma I.

Biennium est tempus angustum. l. 1. in princ. C. de usucap. transform. vide infra de tempore.

II.

Biennium continuum, quo actio de dolo præscribitur in l. fin. C. de dolo malo non est mutatum in quadriennium l. fin. C. de temp. in integrum restit. Erumm. ad l. fin. C. de dolo. n. 7. Myns. cent. 1. obs. 51.

CAP. XVII.

Bis.

Axioma I.

Bis das, qui cito dat. Damhouder. in tractat. parium. loco dare invite.

II.

Bisidem promitti aut solvi eadem res non potest. §. sic itaque 15. de act. l. qui bis 18. de Verb. Oblig. adde infra 2. 18. 3.

Limita 1. nisi quantitas promissa sit. l. 34. §. 3. de legat. 1. tunc voluntatis erit quæstio, ideoque stipulator ad utrumque teneri probare poterit, d. l. 34. §. 3. de leg. 1. Gothofred. ad d. l. 18. de V. O. 2. Nisi debeat quid ex diversis causis. l. 18. de Oblig. & Act. Carpi. p. 3. c. 8. d. 17.

III.

Bis quod fit, dicitur frequenter fieri. Prosp. Farin. de delict. & Pen. lib. 1. 3. quæst. 23. n. 17.

IV.

Consuetudo introducit per binum actum. Andr. in c. 1. n. 5. de his qui feud. dare poss. quia multis vicibus dicitur factum esse, quod bis tantum

etiam factum est. Alex. in l. sap. n. 2. ff. de Re. jud. gloss. in l. hoc rescriptum ff. ad Scutum Silan.

CAP. XIX.

Blandiri. Blanditiæ. Assentatio. Postulatio. Suggestio.

Axioma I.

Blandiri est licitum. Zas. ff. de inoffic. Test. n. 10. Adeo quidem ut blanditiæ nec in testamento sint prohibita. l. ult. ff. si quis aliquem testari prohibuerit & mutui affectionibus amorem provocare non sit criminofum. l. 3. C. cod. l. 70. de hered. instit. quamvis blanditiis homines alliciantur, c. qui sincera 3. dist. 45. Card. in Clem. 1. S. nos de reliq. & vener. Sancti juxta illud poeta, --- Pueris dant crustula blandi Doctores, elementa velint ut discere prima. & blanditiis novercalibus deliniti patres plerumque malignum inferant judicium circa sanguinem suum. leg. 4. ff. de inoffic. testam. Loccen. Synops. jur. Suetic. p. 218. q. 5.

II.

Blanditiæ instantissimæ habent vim minarum. Pet. Peck de testam. conjug. lib. 1. c. 9. num. 9. juxta cap. petio 31. extra de jurejur. l. 1. ubi gloss. C. si rector provincie. & gloss. in l. ult. C. quod cum eo Rebuff. ad ordin. Reg. tom. 2. Rubr. de rescript. artic. 2. gloss. 3. vid. l. 1. C. de petit. bonor. sublat. lib. 10. t. 12. sicut & potentioris assentatio fraude non caret. Unde preces & blanditiis superiorum vehementes inducere vim & metum. Mascard. conclusio 1. observat. In vehementes blanditiis acriter invehitur Cicero lib. 3. offic. ibi: Mihi quidem etiam veræ hereditates, non honestæ videntur, si sint malitiosis blanditiis officiorum, non veritate, sed simulatione quæ sita: v. Loccenium in synopsi juris Suedici pag. 217.

CAP. XIX.

De Blasphematoribus.

Blasphemia.

Blasphemia non est dissimulanda, cap. in nonnullis 15. extra de judicis. & blasphemantem non deferens est puniendus, cap. si quis per capillum. 10. caus. 22. quæst. 1. in med. nec ullam veniam meretur. Hieronym. Epistol. 33. Unde nec gaudet immunitate templorum. Farin. de delict. & pan. lib. 1. tit. 4. q. 39. num. 102. inficit enim aërem ut cœlum fiat pestilens. Novel. 72. c. 1. §. 1. vers. propterea igitur. Domin. Paris à Puro in suo tr. de Ludo. f. 191. n. 50.

Bonum v. infra Malum.

CAP. XX.

De Bonis.

Axioma I.

Causa bonorum & causæ vitæ merito comparantur, arg. l. 14. C. de Advoc. diversorum judic. 1. Ratio, quia bona dicuntur alter hominis

sanguis per dict. text. in l. Advocati 14. C. de Advoc. divers. jud. Kremb. de necess. defens. quæst. 7. num. 3. Rip. in c. 1. num. 15. de judic. Menoch. de arbitr. jud. quæst. cas. 110. num. 6. & seq. lib. 2. cent. 2. Johan. Borch. de feud. c. 8. num. 14. & c. 7. part. 1. num. 43. Mascard. de probat. concl. 898. num. 8. Jac. Weyer de homicidio necess. part. 1. nu. 157. Rosenth. de feud. c. 6. concl. 53. num. 3. v. Gothofr. Anton. disp. feudal. §. thes. 4. B. Ratio, quia per res seu facultates nostras honor, vita, & status dignitas conservatur, quæ per bonorum & facultatum inopiam sæpè pereunt, per Nov. 90. c. 1. pietatis 6. C. de suspens. int. & Ger. sing. 82. Alex. cons. 52. num. 4. vol. 4. Bald. in l. si tuis nummis. C. de Op. libert. & l. penult. C. de constit. pec. Mart. Mag. de Advoc. arm. c. 11. num. 94. & 95. Theod. Reineck. lib. 1. class. 2. c. 8. num. 100. de regim. Sec. & Eccles. Unde rectè bona rerum agendarum nervus, secundus hominis sanguis & fidejussor futuræ necessitatis dicuntur. vide Soc. in l. fin. col. 2. solut. matrim. Petr. Gerhard. de Petr. Sancti. sing. 73. n. 5. Böckel. de publ. jud. disq. 6. fol. 131.

Limitationis loco tamen ad hanc regulam notari potest, quod quanquam bona seu res respectu hominis utilissimæ sint, non tamen per se, sed tantum hominis gratia condita & comparata intelligantur, §. in pecudum 37. de R. Div. l. in pecudum 28. in ff. de usur. l. cum igitur 2. ff. de stat. hom. eleg. Obrecht. de defens. necess. c. 8. n. 9. & 10. ubi dicit: Iniquum esse vitam hominis pro quo Christus est mortuus, tam viliter pretio estimare. Mart. Mager. de Advocat. arm. c. 6. n. 420. & seq. ubi vid. plura de discrimine bon. & hominis vitæ.

II.

Bona ingenii & fortunæ omnibus patent. Jas. Inst. de R. D.

III.

Bona in familia conservari Reipubl. interest. Bald. ad l. Maximum 4. C. de lib. præter. Ratio, quia dignitates familiarum & ordinum conservari maxime Reipub. interest, honor autem per bona conservatur. vid. sup. Axiom. 1. Unde est quod veteres magis amaverint ex masculis progenitos quam ex feminis, §. 15. de hered. quæ ab intest. def. & jura ita constituerint, ut plerumque hereditates ad masculos confluerent, §. ceterum 3. Inst. de leg. agn. success.

IV.

Bona divita minus utilia quam unita. Tiber. Decian. cons. 73. n. 9. vol. 2.

V.

Bona Ecclesiæ sunt bona pauperum. Nov. 7. c. 7. in fin. pr. ubi Dn. Gothofr. ad verb. ex reb. Unde est quod res Ecclesiæ velut pauperum perpetuo alienari nequeant. dist. c. 7.

VI.

Quoties de qualitate bonorum quæritur, toties bona semper talia præsumenda ut plenius jus in illis habeat possessor.

Ratio: quia pro possessore præsumitur, arg. l. 42. ff. de O. & A. Ita e.g. bona præsumuntur magis censitica quam emphyteutica, magis allodia-